

Két jó barát?

2026 szeptember 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Aki ezt a kijelentést túlzásnak tartja, talán elfelejti, hogy a varsói gyors negyven éve nemcsak megérkezik hozzánk, hanem ide-oda száguldozik a végállomások között.

Már mint Magyarország és Lengyelország – tehetjük hozzá a címhez, bár kissé felesleges feloldani a rejtélyt,

hiszen aki még nem értesült országaink szoros barátságáról, nyilvánvalóan azt sem tudja, hogy Magyar Péteréket félig-meddig Varsóból képezték ki. Legalábbis onnan merítették az ötleteket és tapasztalatokat, hogyan kell felváltani a nemzeti kormányzatokat atlantista hibrid rezsimekkel.

Aki ezt a kijelentést túlzásnak tartja, talán elfelejti, hogy a varsói gyors negyven éve nemcsak megérkezik hozzánk, hanem ide-oda száguldozik a végállomások között. A magyar és lengyel politikai csapdahelyzetek, diadalok, talányok szinte hajszálpontosan egy időben játszódtak le, ugyanazon tanulságokkal, egyazon forgatókönyvek szerint.

A jobboldali, katolikus, vidéki Lengyelországot a magyar szuverenista megérti és nagyra tartja, de ez fordítva is igaz: ne csodálkozzunk, hogy Magyar Péter első hivatalos útja Varsóba vezetett. Ott azok fogadták, akik már előre teleírták az írkáját az első osztályos kis tanulónak, majd játékos foglalkozásokkal megpróbálták elűzni az időt, ha már egy osztályterembe zárta őket a történelem.

Mondhatjuk persze, hogy Donald Tusk és Radek Sikorski atlantista, globalo-liberális állama nem rímél a Magyar-féle valóságra, de ha ezt tagadjuk, akkor valóban nem értjük a lényegét. Magyarország és Lengyelország idén április óta egylényegű terület. Az amerikai liberális politikai és pénzhatalom játszótere, birtokba vett gyarmat, meghódított tartomány. Vezetését olyanokra bízzák, akik nemhogy ezer szállal kapcsolódnak a titkos megbízóhoz, de zokszó nélkül teljesítik a fő csapásirányt, vagyis a kontinens teljes globalizálását, az orosz és kínai törekvések kiiktatását, Európa lerontását. Aligha véletlen fogalmazott úgy Donald Tusk a májusi találkozón, hogy Lengyelország és Magyarország stratégiai érdekei „majdnem teljesen egybeesnek”. Hátborzongató, de velejéig igaz mondat. Ahogyan Magyar Péter válasza sem fedi el az eddigieknél szorosabb kapcsolatot:

nem irigykedni, hanem tanulni kell Lengyelországtól

Hogy Magyarországon nagyjából másfél éve lengyel kottából játszanak az ötletgazdák, ténykérdés. Modellről van szó, különféle vándormotívumokat tereltek össze egységes akarattá. Lengyelországban jobboldali-nemzeti ízlést mímel, de mélyen globalista külső ségekbe csomagolták az új kormánypártot, akárcsak nálunk. Mindkét kormány elkötelezett a konstruktív uniós szerepvállalás és a jogállamisági partnerség mellett, ami magyarra fordítva azt jelenti, hogy a nemzeti szuverenitást felváltotta a brüsszeli szervilizmus. A két kormány mélyen és megingathatatlanul háborúpárti, a színpalak mögött minden garanciát vállalnak Ukrajnáért, finanszírozzák a középkorba visszabombázott országot, készen állnak a NATO fokozottabb szerepvállalására. Magyaráéknak még egy kis színjáték is belefér, mintha a kárpátaljai magyaroktól bármi is függne a jelképrendszerükben, mindez azonban csak körítés, Magyarország április óta határozottan a háború részese.

Donald Tusk 2023-as színre lépésekor azonnal megkezdődött a hajtóvadászat az addig kormánypárti PiS ellen, korrupciós ügyekről, elszámoltatásról beszéltek, akárcsak most Magyarországon.

A lengyel Polgári Platform azzal vádolta politikai ellenfeleit, hogy veszélyeztetik a nemzetbiztonságot, elszigetelik az országot a nyugati szövetségesektől. A Tisza Párt kampányaiban hasonló retorikai elemek jelentek meg (például a kormány média elfogultságának direkt támadása vagy a korábbi vezetés külpolitikai elszigeteltségének bírálata). Átfogó, alapos vizsgálatok, vádemelések és ítéletek azonban csak néhány esetben zajlottak. A lengyel példából tehát világosan látszik, hogy a boszorkányüldözés mindössze egyszeri kampányfogás, amellyel a súlyos politikai, gazdasági krízisről kívánták elterelni a választók figyelmét. Lengyel globalista elemzők ugyanakkor máris figyelmeztettek arra, hogy a részleges vagy elmaradt elszámoltatás miatt Magyar Péter is bajba kerülhet. Vagyis minden bizonnyal helytálló az a következtetésünk, hogy részt egyre nagyobb sebeket üthet a kormányn a szavazóknak sokszor megígért, mégis csendesesen elszenderült „igazságszolgáltatás”.

Tusk gyorsan igyekezett „helyreállítani a jogállamiságba vetett bizalmat” is Brüsszelben, aminek következtében az Európai Unió feloldotta a korábban befagyasztott milliárdos kohéziós és helyreállítási alapokat. A Magyar Péteréknek szabott feltételrendszer ugyanaz, amit Varsónak kínáltak, intézményi reformokat követeltek, például haladéktalanul csatlakoznunk kell az Európai Ügyészséghez. Az intézkedéscsomag legfőbb célja, hogy a nemzeti jogrendszert az uniós joggal váltsák fel, szélesítsék a közösségi jogköröket a két országban, egyúttal ellehetetlenítsék a pártatlan igazságszolgáltatást. Aki útban volt, haladéktalanul leváltották: így járt a legfőbb ügyész, az alkotmánybírák, mindenki, aki a törvények szellemében végezte munkáját. A lengyel alkotmányos rendszerben legfőképpen a köztársasági elnök személye keresztelte Tuskéé terveit, neki azonnal hadat üzentek, ahogyan Magyar is szembefordult Sulyok Tamással.

A lengyel globalisták megszállták a köztévé, törvénytelen és brutális eszközökkel állami hírközlést vezettek be,

igyekeztek elnémítani a másféle hangokat, pánikhangulatot teremtettek a tömegtájékoztatásban.

Ennek következtében megújult a jobboldali tájékoztatás, a PiS-szimpatizáns nézők tömegesen vándoroltak át olyan magáncsatornákhoz, mint a TV Republika vagy a wPolsce24, amelyek a Tusk-kormány legfőbb kritikusai (tegyük hozzá, hogy a felmérések szerint csak a lengyelek 35%-a bízik a megújult köztelevízióban, vagyis hatalmas a kiábrándulás). Mindenesetre a Békés Márton által hangoztatott mozaik jobboldal, vagyis a megújult, kis méretekben folyó hírpoltika nemcsak üdvözlendő, de a lengyel példa szerint működőképes megoldás is.

Hogy a lengyel szuverenisták bírálják Magyarot, természetes, arról azonban kevesebbet tudunk itthon, hogy a globalista-liberális sajtómunkatársak és közszereplők sem feltétlenül elégedettek a magyarországi helyzettel. A *Lengyel Újságírók Szövetsége (SDP)* például nyíltan elítélte a magyar közmédia átstrukturálásának bizonyos elemeit. Mivel Magyar Péter maga is a korábbi rendszer belső köréhez tartozott, a lengyel elemzők (például az OCCRP hasábjain) figyelmeztetnek: fennáll a veszélye, hogy a mélyen beágyazott oligarchikus és oligarchahálózatokat nem felszámolják, hanem csak lojálisabb, új figurákra cserélik. A lengyel külpolitikai elit (a baloldaltól a radikális jobboldalig) egységesen bírálja Magyar Pétert amiatt is, hogy külpolitikája számos ponton folytonos az Orbán-korszakkal. Különösen éles elemzést közölt a TVP World arról, hogy Magyar a meggyengült Visegrádi Négyeket tágabb, Ausztriát, Szlovéniát és Horvátországot is magában foglaló, regionális szövetséggé bővítené. Közgazdászok és elemzők gyakran elmondják továbbá, hogy Magyar Péter elkötelezett Európa-pártisága mögött nem mély ideológiai meggyőződés, mindössze nyers gazdasági szükséglet húzódik meg.

A varsói kommentárokat, üzeneteket már csak azért is illik komolyan venni.

Ahogy az erjedés, a bomlás, úgy a megoldás is Lengyelország felől szökhet be hozzánk. Elvégre vannak kapcsolatainknak dicsőbb fejezetei is. 1956 vagy a hajdani Szolidaritás emléke világosan utat mutat nemzeteink számára. De miután a börtön után börtöndésnek kell következnie, egy kis időt még várunk kell a valódi megtisztulásra.

Borítókép: Magyar Péter magyar és Donald Tusk lengyel miniszterelnök Fotó: NurPhoto via AFP

Szentesi-Zöldi László - www.magyar nemzet.hu

Ajánló
